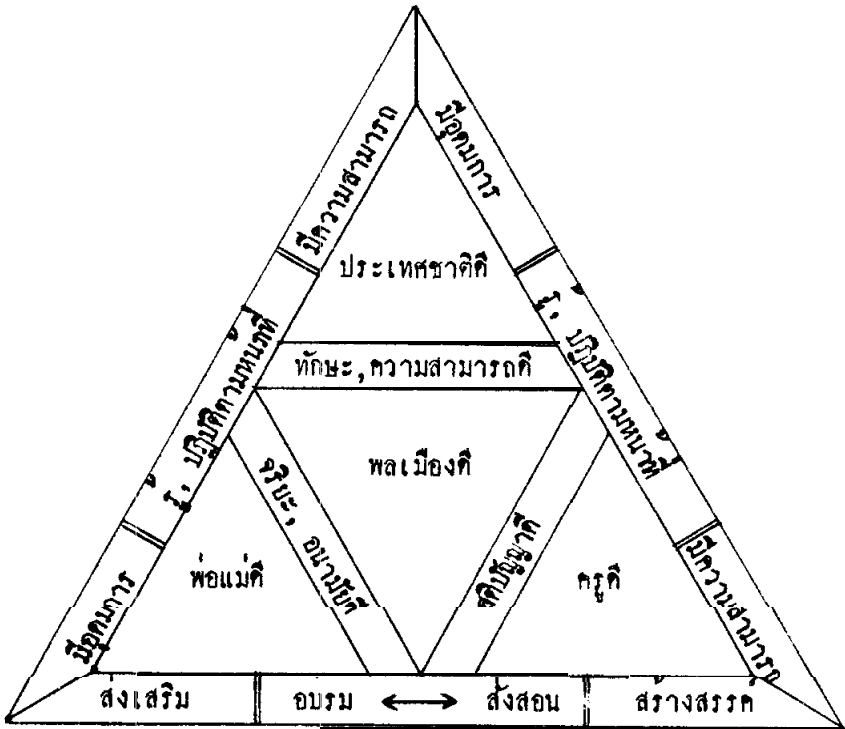

บทที่ ๑๘

ปรัชญาไทย

ภาคผนวก

บทเพลงประกอบกิจกรรมการเรียนรู้การสอนประวัติศาสตร์

เพลงไทยเดิม

ชาติเรามีสมัญญาว่าชาติไทย
ภูมิลำเนาของเราแต่ก่อนมา
เมื่อชาติจีนรุกรันร่นลงได้
จีนไล่ไทยเหมือนไฟไหม้ลามเลีย

เพลงน่านเจ้า

ถูกแย่งที่หนีร่นลงทางใต้
จื่อน่านเจ้าอยู่ไปไม่ได้นาน

เพลงไทยน้อย

เมื่อถูกรุกสุดสู้ไม่ได้
ไทยอีสานเลื่อนลงโขงนที
พวกไทยน้อยพลอยเลื่อนเคลื่อนลงมา
คือยม น่าน บึง วัง ตั้งท่ากิน

เพลงสุวรรณภูมิ

อีกครั้งนี้กว้างขวางแต่ปางบรรพ
เรือสำเภาครั้งโบราณผ่านมา
เคยมั่งคั่งมาแต่ครั้งพุทธกาล
จึงขึ้นชื่อลือเลื่องจนเพื่องฟู

ทำนองบรเทศ

เป็นชาติใหญ่แค่โบราณนานนักหนา
อยู่ท่ามกลางพสุธาของเอเชีย
เข้าแย่งไทยท่ากินถิ่นก็เสีย
ไทยต้องเสียดินแดนแคว้นโบราณ

ทำนองเทพทอง

ไทยมาตั้งเมืองใหม่อย่างไพศาล
จีนก็ตามรุกรานถึงทางนี้

ทำนองนาคราช

ไทยก็แตกแยกกันไปหลายวิถี
ไทยใหญ่หนีร่นมาอยู่สาละวิน
อยู่แม่น้ำทั้งห้าทางทักษิณ
พวกไทยกลางยึดถิ่นเจ้าพระยา

ทำนองตุ้มโปง

ชื่อสุวรรณภูมิเป็นเมืองท่า
เป็นแหล่งค้าของเหล่าชาวชมพู
นามขนานว่ามีทองคำอยู่
ว่าแหลมทองคนรู้ทั่วกันมา

เพลงอโศก

องค์พระเจ้าอโศกมหาราช
พระโสมพะดินต์ทรงทั้งสองมา
ชื่อสุวรรณภูมิจึงกระเบื้อง
อันวัตถุหลักฐานนั้นยังมี

ท่านองแอกค้อยหม้อ
ส่งพระสงฆ์มาประกาศพระศาสนา
ประกาศพจน์บรรพชาคนแดนนี้
เป็นแกนทองถิ่นค้าเหลือง เรื่องศักดิ์ศรี
คือปฐมเจดีย์ที่บูชา

เพลงละว้า

คนพื้นเมืองแถบนี้ครั้งกระนั้น
ที่รุ่งเรืองขึ้นชื่อคือละว้า
ค่างปกรองทั้งแคว้นแควนนคร
ประกอบกรเพาะปลูกทุกตำบล

ก็มีอยู่หลายพันธุ์หลายภาษา
ตั้งอาณาจักรใหญ่หลายมณฑล
เป็นหลักแหล่งถาวรไม่สั่นสน
ประชาชนเป็นสุขอยู่ทั่วกัน

เพลงขอมสุวรรณ

พุทธศกตกราวพันสี่ร้อย
ขอมเข้ายึดกินแดนเข่นสุวรรณ

ท่านองเขมรปากท่อ
อำนาจขอมสูงลอยเป็นหลักมัน
ปกครองกันอยู่ได้ไม่นานนัก

เพลงอโนรธา

เพราะมีองค์มหาราชของพม่า
ยกกองทัพเข้ามาตั้งหวังพำนัก
พลสิ้นบุญองค์พระอโนรธา
ขอมกลับมาครอบครองอยู่อีกนาน

ท่านองพม่าประเทศ
ชื่ออโนรธาผู้มูญหนัก
แต่ก็รักษาไว้ไม่ได้นาน
อิทธิพลของพม่าก็ถูกขมลาญ
จึงได้มีของโบราณขอมมากมาย

เพลงไทยเลื่อน

ชนชาติไทยเลื่อนไหลลงทางนี้
แต่ต้องตกเป็นข้า ขอมเป็นนาย

ท่านองขวัญอ่อน
แม้เข้าครองปฐพีไม่ขาดสาย
ถูกข่มเหงมากมายสุกพรรณา

เพลงอพยพ

ตกลงมาก็ควยไม่มีที่ทำกิน
อพยพลอยเลื่อนเคลื่อนลงมา
ตั้งแต่เหนือลงมาใต้น้ำไกลนัก
ครั้นเมื่อเขาตามนุกมารุกราน

เพลงปັນไทย

มีพวกไทยหมู่ใหญ่อยู่พวกหนึ่ง
ก็มาเกิดแบ่งแยกแตกกันไป
พวกหนึ่งตรงลงไปทางค้ำนซ้าย
พวกหนึ่งอ้อมขึ้นทางขวามาแยกกัน

เพลงฉวนไทย

ไทยที่ลงไปข้างซ้ายกลายเป็นฉวน
ชั่วเวลาในระยะพันปีปลาย
นับตั้งแต่พุทธศกราชสี่ร้อย
ฉวนต้องขึ้นอยู่กับจีนสิ้นเลือดไทย

เพลงไทยใหญ่

ไทยที่ลงมาทางขวานั้นก้านัก
พากันเคลื่อนตรงไปใต้ทุกที
ตั้งสืบเก่าเจ้าฟ้าอาณาจักร
ขยายเขตเพิ่มทวีที่ทำกิน

ทำนองแขกอะหวัง
ต้องทิ้งถิ่นมุ่งหมายตายคาบหน้า
แสวงหาที่ทำเอาอยู่ช้านาน
ในบางครั่งก็พักเป็นหมู่บ้าน
ก็ชมชวนอพยพกันต่อไป

ทำนองนกจาก
เลื่อนท่าเลมาถึงทิวเขาใหญ่
ภูเขานั้นปันไทยให้แตกกัน
เข้ายึดชายฝั่งทะเลเป็นที่มั่น
ก็เกิดปันชาติไทยได้ง่ายกาย

ทำนองสามสี
ชาติไทยปรวนแปรไปน่าใจหาย
ฉวนไค้กลายออกหากจากพวกไทย
ถึงพันสี่ไม่น้อยที่นับไค้
ถึงกับใช้หนังสือจีนในถิ่นนี้

ทำนองกระบี่ลีลา
ยังจงรักเลือดไทยอยู่เต็มที
ไทยใหญ่รู้ลงไปหาสาละวิน
เข้าปกปักครองที่แถบนั้นสิ้น
ออกไปจนถึงถิ่นฉิระวาศิ

เพลงตะเกิง

พวกไทยใหญ่ได้เป็นเจ้าของตะเกิง
รักษาตัวอยู่ได้หลายร้อยปี
สิ้นอำนาจชาติไทยในพม่า
ไทยพวกหนึ่งจึงไหลไปไกลโพ้น

เพลงสิบสองจุไทย

พวกไทยน้อยเมื่อถอยจากน่านเจ้า
ตั้งเป็นถิ่นหลักฐานกันต่อไป

เพลงไทยทวิ

การเคลื่อนที่ของไทยไม่หยุดยั้ง
ไหลเข้าแทนขอมละว้ามาปะปน
ชั่วเวลาราวห้าทศวรรษ
เขตสุวรรณภูมิใหญ่ไทยเข้าครอง

เพลงเขมรไทย

แดนเขมรแดนละว้ามาลายู
เลือดของไทยหลังไหลเหมือนสายชล
เลือดของไทยเข้าไปปนเขมร
เลือดเขมรปนไทยไกลจากเดิม

เพลงขุนบรม

สมัยเดียวกับพระอโนรธา
ตั้งอาณาจักรใหม่ของไทยแท้

ท่านองกรวราพม่า
จึงจรโลงเกียรติไทยขึ้นเต็มที
ถูกพม่ารวีเข้าทางโน้น
ที่เป็นอาณาจักรก็หักโค่น
เป็น "อานม" อยู่ทางเน้นห่างออกไป

ท่านองสร้อยสนศักดิ์
ก็เดินเข้าเขตสุวรรณภูมิใหญ่
ชื่อสิบสองจุไทยทางเบื้องบน

ท่านองหงส์ทอง

เหมือนน้ำหลังไหลท่วมทุกแห่งหน
กล้าประจันสู้ภัยได้เขตครอง
ไทยทวิเพิ่มเข้าเป็นเจ้าของ
เหมือนน่านองท่วมหัวทุกตำบล

ท่านองพราหมณ์คึกน้ำเต้า

ไทยเข้าอยู่กำกับไม้สับสน
เข้าปะปนเปลี่ยนเลือดละว้าเดิม
ทำให้แก่นเกียรติไทยไค้ส่งเสริม
ไทยยิ่งเพิ่มเขมรกลายเป็นไทยแท้

ท่านองลาวพุงขาว

ขุนบรมไทยกล้าอำนาจแค้น
ชื่อลานช้างตั้งแต่ครั้งกระโน้น

เวลาล่วงมาได้อีกไม่ช้า
เชียงแสนหลวงรุ่งเรือง เป็นเมืองสำคัญ

เพลงสุโขทัย

ไทยข้างใต้ยังอยู่ในอำนาจขอม
ถึงปีพันแปดร้อยไทยน้อยจร
อันนามเดิมที่กระเบื้องของเมืองนี้
ครั้นเปลี่ยนนามมาเป็นกรุงสุโขทัย

เพลงถิ่นไทย

ถิ่นของเราต้องถนอมล้อมรั้วบ้าน
มิให้ใครแย่งแผ่นดินถิ่นของเรา
มา พวกเรา เตรียมพร้อมขอมสมัคร
จนถึงเลือกหยากสุกจะยุทรมแย้ง
เมื่อสิ้นชาติสิ้นแผ่นดินก็สิ้นคิก
ขอมศูนย์ชาติคือยาเป็นทาสของศัตรู

เพลงวงศ์พระร่วง

สุโขทัยไค้ลือชืออิสระ
เรื่องตั้งเมืองตั้งเมืองไช่งานเบา
วงศ์พระร่วงจกัแคว้นดินแดนไทย
ขยายเขตส่งเสริมเพิ่มกำลัง

เพลงพยายาม

ประเทศไทยในสามร้อยปีแรก
พยายามท่าตลอดไม่ทอดทิ้ง

ก็มีแคว้นลานนาขึ้นตั้งมั่น
หลักไทยมั่นรวมกำลังตั้งนคร

ท่านองขึ้นพลับพลา
เราต้องยอมเป็นข้าเขาไปก่อน
เขาตีขอมตั้งนครสุโขทัย
ชื่อ "สยามธานี" เป็นเมืองใหญ่
ชื่อ "สยาม" หายไปจากถิ่นเรา

ท่านองสมิงทองมอญ
ศัตรูหาญมาสู้ต้องสู้ เขา
ใครขึ้นเข้าเราสู้จนสุกแรง
ถนอมรักชาติไทยอย่าหน่ายแหนง
คองแสดกใจหาญผลาญศัตรู
เรามาขอมเสียชีวิตก็กว่าอยู่
มา มาสู้ วัลลวชาติไทยเรา

ท่านองโยนกาบ
เพราะไทยก็มีมานะไม่โดนเขลา
ไทยรุ่นเก่าเราทำโดยลำพัง
ให้รุ่งเรืองยิ่งใหญ่ในปางหลัง
ไทยจึงตั้งถิ่นฐานไค้แท้จริง

ท่านองบาคบริพัตร
ต้องสั้แบกภาระอันหนักยิ่ง
งานทุกสิ่งฝ่าฟันอันตราย

เพลงผังโขง

ในสมัยพ่อขุนรามคำแหง
แต่เขตไทยออกไปไต้มากมาย
หลวงพระบาง เวียงจันทน์และเวียงคำ
จนถึงอ่าวบึงกะล่ำกล้าไปจอง

เพลงพระทองใหม่

พ่อขุนรามคำแหงนี้แรงกล้า
ตัวอักษร เรียบร้อยลายสือไทย
ทรงช่วยเหลืออาณาประชาราษฎร์
พระพุทธรูปองค์เจ้าเชษฐาเข้ามา

เพลงท้าวอุทอง

วงศ์พระร่วงครองมากกว่าร้อยปี
อยุธยาแข่งคู่สุโขทัย
กินจุกมดุม่น้ำและลำคลอง
สุโขทัยถูกสะกัศคักกำลัง

เพลงเชียงราย

ส่วนกรุงศรีอยุธยาขึ้นรุ่งเรือง
อำนาจวงศ์เชียงรายขยายไป
เขมรเขวบางทางฝ่ายขอมโหมสลกหมกอำนาจ
ยกกองทัพไปประธริครบตีกัน

ท่านองสวมเส้า

ชาติของเราแข็งแรงขึ้นเหลือหลาย
ขอมแพ้พ่ายยอมให้ไทยเข้าครอง
ตลอดฝั่งแม่น้ำโขงทั้งสอง
เกือบเต็มถิ่นแหลมทองเป็นของไทย

ท่านองควงพระธาตุ

ทรงปัญญา เริ่มคิดหนังสือใหม่
จารึกเรื่องลงไว้ในศิลา
ช่วยพระสงฆ์ให้ประกาศพระศาสนา
จากลังกาสู่แคว้นกินแดนไทย

ท่านองกาเรียนทอง

ทางทิศใต้เกิดมีแคว้นขึ้นใหม่
ตั้งวงศ์ใหม่ปกครองไทยลำพอง
เป็นเมืองท้าวอุทองมาทรงตั้ง
ก็ร่วงโรยจนกระทั่งต้องล้มไป

ท่านองสิงห์โต

นำรุ่งเมืองรักษาแดนคามแดนใหม่
รวมเอาเขตสุโขทัยไว้ด้วยกัน
ไทยสามารถทำได้จริงทุกสิ่งสรรพ
ในเขตชั้นร่มถึงนครธม

เพลงวงศ์สุพรรณภูมิ

วงศ์ที่สองครองศรีอยุธยา
เป็นวงศ์ใหญ่ยิ่งหนักหนาน่านิยม
ในปีพันเก้าร้อยเจ็ดสิบห้า
นครวัดเมืองโบราณสถานไกล

ท่านองจอมใหญ่
มีนามว่าวงศ์สุพรรณภูมิสม
ไต่ทำกิจควรชมไว้ชื่อไทย
รบกับกรุงกัมพูชา เป็นศึกใหญ่
ก็ตกเป็นของไทยในบัดนี้

เพลงไตรโลกนาถ

พระบรมไตรโลกนาถ
แยกทหารพลเรือนออกจากกัน
ทรงเห็นพิษณุโลกเป็นถิ่นที่
ไทยขวางเหนือจึงเพิ่มความนิยม

ท่านองเวศุภธรรม
เป็นกษัตริย์สามารถทุกสิ่งสรรพ
จักรระทรงตั้งชั้นจตุสดมภ์
ก็ตั้งราชธานีให้เหมาะสม
ยอมเกลี้ยวกลงกับไทยในภาคกลาง

เพลงโปรตุเกส

ใน พ.ศ. สองพันหกสิบเอ็ด
เป็นครั้งแรกที่ไทยได้ท่าทาง

ท่านองฝรั่งควง
โปรตุเกสขอท่าไม้ตรีบัง
ไมตรีกับชาวต่างภาษาไกล

เพลงไชยราชา

ถึงสมัยพระไชยราชา
ได้ร่วมญาติกันทั่วครอบครัวไทย

ท่านองสร้อยลาว
ไทยจึงไค่ลานนารวมเชิงใหม่
เป็นโชคชัยล้ำเลิศประเสริฐนัก

เพลงแก้วฟ้า

สิ้นสมัยพระไชยราชา
พระแก้วฟ้าพรรษายังน้อยนัก
พระชนนีท้าวศรีสุภาจันทร์
วางยาพิษปลงพระชนม์พระแก้วฟ้า

ท่านองมุล่ง
เริ่มชราชาเมืองเชีฐเห็นประจักษ์
จึงเกิดเรื่องอัปยศอย่างชั่วช้า
สมคบกับกับขุนวรวงษา
แต่คนร้ายถูกฆ่าหมดทั้งนั้น

เพลงสุริโยทัย

ถึงสมัยพระมหาจักรพรรดิ
ศึกเขมรศึกพม่ามาประชัน
ใน พ.ศ.สองพันเก้าสิบเอ็ด
องค์พระสุริโยทัยวายชีวา

ท่านองสามไม้ใน
ก็เกิดเรื่องซ่องซัดทุกสิ่งสรรพ
วงศ์สุพรรณภูมิลมหกชาติ
เกือบจะเสร็จเสียดวงแก้วพม่า
เพราะเข้ารบกับพม่าเหมือนอย่างชาย

เพลงสงครามข้างเผือก

ครั้น พ.ศ.สองพันหนึ่งร้อยหก
เนอญไค้ข้างเผือกมาเจ็กราย
เราไม่ให้จำใจต้องรบพุ่ง
เสียชีวิตพลนิกายไปหลายพัน

ท่านองจำปาทองเทศ
ก็มีเรื่องนำวิตกไม่เหือกหาย
ทางพม่ามาครมหายมาขอบัน
ข้างในเมืองหรือก็ยุ่งอย่างคับขัน
เสียเงินทองทำขวัญพม่าไป

เพลงนุเรงนอง

ถึง พ.ศ.สองพันร้อยสิบเอ็ด
ชาคาฆาตสิ้นวราสนาไทย
นุเรงนองป้องร้ายมาหลายครั้ง
คอยหาช่องยกทหารมารานรุก

ท่านองแขกหนึ่ง
เกิดสงครามขามเข็ลเป็นครั้งใหญ่
เป็นเหตุให้เกิดเรื่องกลียุค
ไม่ยอมให้ไทยตั้งอยู่เป็นสุข
ชนชาวไทยไค้ทุกข์อยู่ทั่วกัน

เพลงเสียดวง

พม่าล้อมเมืองเราอยู่เก้าเดือน
พม่าเข้าโจมตีทุกวัน
วันอาทิตย์เค็อนเก้าแรมสิบเอ็ด
ศกสองพันร้อยสิบสองเราต้องเอียง

ท่านองพัทฯ
ฝ่ายข้างไทยแพ้เพื่อนไม่แข็งขัน
กำลังเราบ้องกันไม่พอเพียง
บิมะเส็งเบ็ลเสร็จสุกจะเลี้ยง
อยุธยาสิ้นเสียงแตกทำลาย

เพลงพม่าครอง

ไทยต้องเป็นเมืองขึ้นของพม่า
ลงคำทักขยับยัมคูอัมอาย

เพลงธรรมราชา

เสียดูแล้วบุเรงนองนามกระเคือง
ไค้สองเคือนกับสิมวันพอคี
คือองค์พระมหากษัตริย์ธรรมราชา
แต่ไทยยังขุ่นเข็ญไม่เป็นไทย

เพลงกุนคร

นเรศวร - เอกาทศรถ
ให้ฉีกหัตถ์รบสู้หมูป่าบมร

เพลงนเรศวร

อันสมเด็จองค์พระนเรศวร
ในการรบการทหารแสนชาอูซัย
บีสองพันหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ด
ประกาศอิสระไทยไค้โดยตรง

เพลงพระแสงดาบดาบค่าย

ทางพม่าพยายามทำกาไรใหญ่
ส่งกองทัพนามมาหลายทิศ
คือบีสองพันร้อยยี่สิบเก้า
คาบพระแสงปืนค่ายเมื่อใกล้รุ่ง

ท่านองสร้อยเพลง

อยู่สืบห้าขวบกาลดูนานหลาย
ไทยกลับกลายเป็นทาสชากเสรี

ท่านองพม่าเห่

ขึ้นครองเมืองเป็นใหญ่ในกรุงศรี
ก็จกงานการพิธิเสกเจ้าไทย
ขึ้นครองศรีอยุธยาตั้งวงศ์ใหม่
ต้องจำใจเป็นข้าพม่ามอญ

ท่านองช่างประสานงา

เป็นโอรสสองพระองค์ที่ทรงสอน
เพื่อแก้เกียรติกุนครคืนเป็นไทย

ท่านองต้นเพลงฉิ่ง

เป็นผู้ควรวเคารพอย่างยิ่งใหญ่
พระชนมน์น้อยแต่พระหทัยนั้นอาจองค์
ทรงทำงานไค้สำเร็จสมประสงค์
ไทยจึงคงกลับฟื้นคืนชีวิต

ท่านองมอญรำคาบ

จะปราบไทยเพื่อมิให้ตั้งตัวคิด
ในครั้งหลังตั้งประชิดถึงใกล้กรุง
พระนเรศวรเป็นเจ้าเข้ารบพุ่ง
พม่าพุ่งหอกซัคพล์กลงมา

พระหน่อเอาจาชกษาฏเห็นประจักษ์
แห่งค่ายทวนพม่าม้วนศกอาชา

เพลงยุทธหัตถี

บีสองพันหนึ่งร้อยสามสิบห้า
พระนเรศวรเจ้าเข้าต่อสู้
ฝ่าไฟพรพลงข้างกลางสนาม
ฝ่ายพม่าพหุอุปราช

เพลงอาญาภาพพระนเรศวร

ม้าย่อง - ในปิ่นทางหวายตะนาวศรี
เกียรติของไทยแผ่ไปไต่ทุกทาง
เขมรเหลือใจ - บีสองพันหนึ่งร้อยสามสิบหก
ปราบเขมรให้เห็นฝีมือไทย
มอญแปลง - มะละแหม่งก็เข้ามาสามีกักก็
อ่านาจไทยแผ่ไปไต่ครอบงำ

เพลงทองอุ

กองทัพไทยไว้ชื่อจนลือชา
ถึงเวลาควรกระหน่ำตีซ้ำเค็ม
กองทัพไทยยกไปถึงหงสา ฯ
พม่าหนีจากรุงหงสา ฯ นั้น

เพลงแรมศึก

กองทัพไทยคามไปอย่างพรักพร้อม
ไทยประชิดเมืองไว้ตั้งค่ายคู้
ก็เกิดการฆ่าเสียดสะเปียงส่ง
แต่แรมศึกเป็นเวลาถึงหัวเคียน

สู้กับนักพันคามของพม่า
อยุธยาเราไม่สิ้นซึ่งคนดี

ท่านองนเรศวรชั้นข้าง
รบพม่าเป็นยุทธหัตถี
โดยลำพังกับพระศรีอนุชา
ไต่เชิดศึกก็ฐานามยิ่งนักหนา
ก็ถูกพันสิ้นชีวาบนคอข้าง

ก็อยู่ไต่บารมีของไทยบ้าง
ฝ่ายพม่าอับปางพ่ายแพ้ไทย
พระนเรศวรยกกองทัพใหญ่
ชนะไต่ทำพิธีปฐมกรรม
มอญสมัครเข้ามาอยู่ในอุปถัมภ์
ถึงลุ่มน้ำสาละวินถิ่นที่เค็ม

ท่านองลีลากระห่ม
ทางพม่าลานศึกไม่ศึกเหนม
ไทยจึงเริ่มยกเข้าทางรามัญ
ทัพพม่าหลีกทางไม่กางกัน
ไปตั้งมั่นล่าถอยอยู่ทองอุ

ท่านองจรระเข้ขวางคลอง
ทางพม่าถูกล้อมจำใจสู้
ล้อมทองอุอยู่ไต่ถึงสองเดือน
ไทยจะคงอยู่ไม่ไต่ค้ำคงคลายเคลื่อน
จำใจเลื่อนถอยทัพกลับกรุงไทย

เพลงระลึกพระนาม

ปีสองพันหนึ่งร้อยสี่สิบเจ็ด
 รุกพม่าอีกครั้งตั้งพระทัย
 แต่ประจวบสิ้นพระชนม์เสียกลางทาง
 ประชาชาติไทยยังไม่ลืมพระนาม

ท่านองชอมกล่อมลูก
 พระนเรศวรเสด็จนำทัพใหม่
 จะเอาชัยไว้เกียรติให้คงงาม
 เหมือนตั้งขวางไทยไว้ในชวากหนาม
 ที่ทำความดีไว้มากมายนัก

เพลงเอกาทศรถ

สมัยพระเอกาทศรถ
 มีสองครั้งแต่ก็ไม่ร้ายแรงนัก
 เริ่มเก็บส่วยอากรขนอนตลาด
 หวังสร้างวัดจัดการป้องกันภัย

ท่านองลมพัดชายเขา
 ไม่ปรากฏสงครามขนาดหนัก
 ไทยได้พักจัดสรรการภายใน
 บำรุงรัฐบาลบำรุงราษฎรฟื้นตัวใหม่
 ประเทศไทยว่างศึกอยู่ช้านาน

เพลงฉลัดแผ่นดิน

สิ้นบุญพระเอกาทศรถ
 ฉลัดแผ่นดินไปมาน่ารำคาญ
 ปีสองพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสาม
 มากลายเป็นศัตรูเข้าจู่โจม

ท่านองแขกไทโร
 ก็เกิดเรื่องสลัดหลายสถาน
 กิจการของประเทศก็เสื่อมโทรม
 ชุนนางนามเจ้าพระยาตากใหม่
 วงศ์ผู้โชทัยโหมสิ้นกำลัง

เพลงพระนารายณ์

เมื่อเริ่มวงศ์ปราสาททองครองประเทศ
 แย่งสมมติฐาน้วยกันหลายครั้ง
 พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่สามารถ
 สองพันร้อยเก้าสิบเก้าเป็นเจ้าครอง

ท่านองนางนาค
 ในชั้นคันอาเพทจนนิคหวัง
 ในตอนหลังพระนารายณ์ได้ขึ้นครอง
 มหาราชอยู่ระยะองค์ที่สอง
 อยู่ได้ถึงสามสิบสองเวลาถาว

เพลงลานนา ๑

อันพื้นองของไทยที่ปึกแผ่น
 แต่หากมีเคราะห์ร้ายหลายประการ
 เหมือนสคริงามร่างสาวางหัตถ์
 ไทยพม่าชนแข่งแย่ง เป็นมิตร

เพลงลานนา ๒

ใน พ.ศ. สองพันสองร้อยห้า
 พระนารายณ์สั่งทัพรบประคัง
 ลานนาไทยไค้อยู่กับพวกพ้อง
 ถูกสมัคิรรักใครไวยังยืน

เพลงมอญฟังไทย

ใน พ.ศ. สองพันสองร้อยหก
 เข้ามาถึงขอพึ่งพระบรมมิ
 ทางพม่าจึงเข้ามาปันคำชาค
 รบพม่าจนคองพากันถอยไป

เพลงรุกพม่า

องค์สมเด็จพระนารายณ์หมายแสดง
 โภษาเหล็ก - สีหราชผู้จักเจน
 ใน พ.ศ. สองพันสองร้อยเจ็ด
 ถึงที่ไหนดมิชยอย่างงคางม

เพลงล้อมพุกาม

ไปตั้งล้อมเมืองพุกามอยู่สามเดือน

ท่านองลาวสรวย
 ก็คือแคว้นลานนามหาศาล
 เกิดร่าคาญขุนเข็ญอยู่เป็นนิตย์
 เจ้าชู้ก็ข่มมุ่งมอมมาปองคิก
 จึงมีศึกมาประชิดอยู่หลายครั้ง

ท่านองลาวแพนน้อย
 ไทยไค้รวมลานนาเหมือนหนหลัง
 ถึงสองครั้งจึงไค้เจียงใหม่คิน
 เป็นพื้นองเนื้อไทยใช้คนอื่น
 เหมือนทองดินเคียวกันจนวันนี้

ท่านองแขกมอญ
 พวกมอญยกจากพม่าพากันหนี
 พระนารายณ์ทรงอารีรับเลี้ยงไว้
 แต่ฝ่ายไทยองอาจไม่คินให้
 มอญไค้พึ่งบุญไทยอยู่ร่วมเย็น

ความเข้มแข็งของไทยให้แลเห็น
 ทรงตั้งเป็นแม่ทัพบุพการม
 เตรียมทัพเสรีจยกออกไปไม่เกรงขาม
 พม่าคร้ามมิไค้ขวางทางเคินทัพ

ท่านองกราวรามอญ
 ตีไม่ไค้ก็คองเคลื่อนขบวนกลับ

แต่ไม่เสียชื่อไทยไคร้บรับ
ผลของการรุกพม่าที่น่าคิด
ชั่วเวลาเก้าสิบหกขวบปีปลาย

และกวาดคนเก็บทรัพย์สินมากมาย
คือพม่าหมกตุหฺซีไปนานหลาย
ทัพพม่ามิได้กรายมารุกไทย

เพลงต่างภาษา

ระหว่างนี้กรุงศรีอยุธยา
เพราะมีชนต่างภาษามาแต่ไกล
โปรตุเกส อังกฤษ ฮอลันดา
พวกประกาศศาสนาามาราย

ท่านองฝรั่งร่าเริง
ก็จัดการถว้หน้าตามสมัย
เข้าอาศัยเมืองเรายู่มากมาย
ฝรั่งเศส เข้ามาตั้งค้าขาย
องค์สมเด็จพระนารายณ์ไม่เกียกกัน

เพลงเมืองนารายณ์

พระเจ้าหลุยส์ฝรั่งเศสที่สิบสี่
แลกเปลี่ยนทูตเพื่อมิไม่คริกัน
แต่ทุกอย่างต้องมิหังศิษั
พระนารายณ์ทรงบำรุงลพบุรี

ท่านองเขมรพวง
ได้ขอร่วมสามัคคีสมานฉันท์
ความเกี่ยวพันเรียบร้อยมาหลายปี
ไทยจึงต้องระวังตัวไว้เต็มที่
เป็นฐานทัพเผื่อจะมีการสงคราม

เพลงวิชเยนทร์

พระองค์ได้เจ้าพระยาวิชเยนทร์
แต่งนครลพบุรีให้ตั้งงาม
สำเภาไทยไปค้าต่างประเทศ
คนไทยทำโดยลำพังไม่จ้างวาน

ท่านองประภาสเกตรา
เป็นอำมาตย์จึกเจอนคนเกรงขาม
ทำห่อน้ำสร้างถนนป้อมปราการ
ไทยสามารถเป็นพิเศษกว่าเพื่อนบ้าน
ใครมารช่วยทำการเดินเรือค้า

เพลงชาติกรรม

แต่เหตุการณ์ตอนปลายร้ายทั้งนั้น
อันต้นเหตุคือพระเพทราชา
ลอบประหารเจ้าพระยาวิชเยนทร์
แม้พระบิยตัวไปรคพระนารายณ์

ท่านองแปกมท
ต้องเกิดเรื่องฆ่าฟันกันนักหนา
ปรารถนายค้ออำนาจกับลูกชาย
ไม่ชอบใครฆ่าเล่นเสียง่าย ๆ
ก็เพราะห้ร้ายถูกฆ่าอย่างน่าชัง

เพลงนารายณ์ผู้สวรรคต

บีสองพันสองร้อยสามสิบเอ็ด
พระนารายณ์ไซ้คอกหมกกำลัง
กรรฎา อาทิตย์ ที่สิบเอ็ด
ทั้งประเทศไทยเศร้าใจไปด้วยกัน

ท่านองสืบท
ตัวพระเพทราชาที่สมหวัง
โรคาพาธมาประคองในปีนั้น
พระนารายณ์ก็เสด็จสู่สวรรคต
ทั่วเขตรัตนธิปไตยถึงพระคุณงาม

เพลงสิ้นบุญพระนารายณ์

เมื่อสิ้นบุญพระนารายณ์หาราช
วงศ์บ้านพลูมิไค้มีที่พึ่ง
ตั้งค้นร้ายแต่สมัยเพทราชา
ทำเสียศรีเสื่อมศักดิ์สกุลไทย

เกียรติของไทยทั้งชาติถูกเหยียดหยาม
ท่าแต่ความเหลวไหลทุกอย่างไป
แล้วต่อมาพระเจ้าเสือเหลือวิสัย
ยังขายหน้าอยู่ในประวัติศาสตร์

เพลงความซื่อสัตย์

ความซื่อสัตย์
หากว่าใครไม่มี
มีความรู้ท่วมหัว
คคโกงแล้วใคร

เป็นสมบัติของคนดี
ชาตินี้เอาคิไม้ไค้
เอาคิไม้รอกคดไป
จะรับไว้ให้ร่วมการงาน

เพลงปियมหาราช

พระปियมหาราช
ตั้งโทร เลขและการรถไฟ
ยี่สิบสามตุลาคม
ระลึกถึงตลอดมา

ทรงเลิกทาสในแผ่นดินไทย
ทำให้ชาติไทยพัฒนา
เราชอกัมกรวามวันทา
พระคุณล้นฟ้าล้นแผ่นดิน

เพลงร่วมใจไมตรี

ร่วมใจไมตรี กันเถอะพี่น้องไทย ร่วมจิตกันไปชาติไทยจะรุ่งเรือง
ชาติจะเรืองด้วยสามัคคี ร่วมชีวิตกันเป็นกำลัง

(สร้อย)

เขาะหิงนองนอย ชะ เขาะหิงนองนอย (ซ้ำ)
กิจการใดๆสำเร็จคังใจ เสริมสร้างชาติไทย ให้อยู่เป็นยัง
เกิดพลังเพราะสามัคคี

(สร้อย)

.....

เพลงรักเมืองไทย

(สร้อย)

รักเมืองไทย ชูชาติไทย ทุมำรุงให้รุ่งเรืองสมเป็นเมืองของไทย เราชาว
ไทย เกิดเป็นไทย คายเพื่อไทย (ซ้ำ)

ไม่เคยอ่อนน้อม เราไม่ยอมแพ้ใคร คัดรุ้ใจกล้า มาแต่ทิศใด
ถ้าข้ามเหงไทย คงจะไ้เห็นก็ (สร้อย)

เรารักเพื่อนบ้าน เราไม่รานรุกใคร จะรักษาสหิธี อิศระของไทย เรารัก
เมืองไทย ยั้งชีพเราเอง (สร้อย)

ถ้าถูกข้ามเหง แล้วไม่เกรงผู้ใด กังงุควันนิค มีพิษเหลือใจ ใครทำซ้ำใจ
ไทยจะไม่ถอยเลย (สร้อย)

เพลงอาชีพของชาวไทย

อาชีพของชาวไทย

ส่วนใหญ่ คือการทำนา

ในภาคกลาง เกือบทุกหลังคา

เขาทำนากันอยู่ทั่วไป

ส่วนในภาคเหนือ

นั้นมีป่าไม้ใหญ่

ก็ปลูกนั้นมีภาคใต้

เลี้ยงสัตว์ยกให้ภาคอีสาน

อีกบางพารา

เขาทำกันมานานแสนนาน

ทิศทักษิณเกือบริมรั้วบ้าน

อีกแห่งหนึ่งนั้นทางภาคแฉะ

เพลงคืนเด็กชาวไทย

(สร้อย)

คืนเด็กชาวไทย

ชาติจะเรืองกว่าง

หากมีหัวล้มมีหัวหลง

เราต้องรีบชวนชวาย

บ้านเมือง ยามเฟื่องฟูรุ่งเรือง ก็อย่าลืมชวนชวาย

เปลอควี่ศึกมา

อย่าหลับโหลลุ่มหลง

ก็เพราะไทยทั้งหลาย

เราก็กองละตาย

คืนเด็กชาวไทย

เราจะพากันตาย

จำไว้เด็กสยาม

คืนเด็กชาวไทย (สร้อย)

ชาติไทย เราไม่อ้อมขอมใคร จะสู้จนชีพสลาย

หวังยุงแถมทอง

เราพี่น้องหญิงชาย

อย่าให้ชาติสูญหาย

คืนเด็กชาวไทย (สร้อย)

เพลงสยามานุสติ

หากสยามยังอยู่ยั้ง

เป็นยง

เราก้เหมือนอยู่คง

ชีพช่วย

หากสยามพินาศลง

ไทยอยู่ ใต้ถู่

เราก้เหมือนมอคม้วย

หมกสิ้นสกุลไทย

ใครรรานใครรุกก้าว

แดนไทย

ไทยรบจนสุดใจ

ชากัน

เสียเนื้อเลือดหลังไหล

ยอมสละ สิ้นแด

เสียชีพไปเสียสิ้น

ชื่ออ่องเกียรติงาม

เพลงสี่กักรบวร

มาละเหวย มาละวา

ทัพของพม่ายกมาแต่ไกล (ซ้ำ)

ให้ร้องก้องไพร

มุ่งแผ่นดินไทย ไม่รอร่า (โห่)

ศึกพม่าครั้งนี้

อยู่ในบีสองหนึ่งสามห้า

พระมหาอุปราช

คุมทัพพม่าออกจรรวัล

ใครไม่หกลีกรเราจะฆ่า

ใครขวางหน้าเราจะพัน

หมายมาตรโรนรัน

อูรยธาธานี

เอ๋ย ออ ระหน่ำๆ

หน้อย เอ๋ย.....

มาละเหวย มาละวา

ทัพไทยไม่เข้าออกสู้ทันที (ซ้ำ)

รินแรงราววิ

นเรศวรนี้ออกนำพล (โห่)

เสด็จขึ้นคอช้าง

เข้ากางกัน เมืองสุพรรณบุรี

กระห่ายุทธหัตถิ

ที่ก่อนเจกียทองถิ่นของไทย

ใครไม่หกลีกรเราจะฆ่า

ใครคนกล้ามาลงก็

อุปราชเสียที

จึงถูกพันสิ้นพระชนม์

เอ๋ย ออ ระหน่ำๆ หน้อยเอ๋ย ทัพพม่าดอยไป ชัยชนะเป็นของไทยเอ๋ย

เพลงศึกบางระจัน

ศึกบางระจันจำให้มันพี่น้องชาวไทย-
 เกียรติประวัติสร้างไว้ แก่ชนชาวไทยรุ่นหลัง
 แม้ชีวิตยอมอุทิศเมื่อชาติอับปาง
 เลือดไทยจะไหลหลัง ทาหัวดินแผ่นดินไทย
 ไทยคงเป็นไทย ชาวไทยมิใช่เชลย
 ไทยมิเคยย่อเยื้องศักรู
 บางระจันแม่สิ้นอาวุธยังสู้
 สองคามพาคันศักรู จวมจนชีท้วยมลาย
 ทวีตตายดีกว่าชาติตาย
 สู้จนเลือกหยาคศุภท้ายขอให้ไทยคงอยู่
 แคนทองของไทยมิให้ศักรู
 หากใครรุกรานเราสู้ กอบกู้ดินแผ่นดินไทย

เพลงในน้ำมีปลาในนามีข้าว

(พ่อขุนรามคำแหง)

(สร้อย) ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว แผ่นดินของเรา
 ที่แสนอุดมสมบูรณ์
 บ้านเมืองรามคาบ ภัยอาณาเขตพ่อขุนรามคำแหงคำจูน
 ให้ชาติไทยไพศาล
 สร้างทำนาไร่ ทั่วแคว้นแดนไทย เราใดเราหวาน
 หมากม่วง หมากขาม หมากพร้าว หมากกลาง พืชผลต่างๆ
 ล้วนงามตระการ

(สร้อย)

สร้างบ้านแปลงเมือง ให้เกียรติไทยสืบเสียด ไปทั่วทุกถิ่นฐาน
 รุ่งวิโวไปค้า ชีมาไปขาย ปวงราษฎร์ทั้งหลาย ใค้อยู่สุขสำราญ

(สร้อย)

เพลงเสียงระฆัง

(พ่อขุนรามคำแหง)

เมื่อเสียงระฆัง ที่แขวนนอกวัง เคาะกังขึ้นมา
 พ่อขุนก็ไปรัก ไม่ทรงถือโทษ เรียกเข้าไปหา
 มีคศิกำร้อง นึกพองข้องใจ ทุกซรีนอย่างไรก็ทรงแก้ปัญหา
 เป็นพระคุณคุณใจ ของชาวไร่ชาวนา เกษมสำราญทั่วหน้า เขตแคว้นสุโขทัย
 โอ้พ่อขุนราม ผู้เลื่องชื่อลือพระนาม ข้าเป็นพระยอกกษัตริย์ไทย
 ทรงผูกขมู้งเรื่อง เขตแคว้นประเทือง สร้างบ้านแปลงเมือง
 ให้แก่ไทยทั้งหลาย

ขอยกพระคุณ เทอคุณท่านไว้ ประชาชาวไทย จะรักพระองค์ตลอดกาล
 ชาติไทยของไทย เราใฝ่ใจรักคุณ ผู้เมตตาการุณ คำชูชาติเสมอมา
 ก่อความคิงาม สร้างความก้าวหน้า ช่วยทุกข์ประชา ทั่วแคว้นแค้นไทย
 หลวงวิจิตรวาทการ

เพลงแหลมทอง

(สร้อย)	แหลมทอง	ไทยเข้าครองเป็นแคว้นไทย
	รักกันไว้	เราพวกไทยในแดนทอง
	แหลมทอง	ไทยเข้าครองเป็นแคว้นไทย
	แล้วย้ายแยก	แตกกันไปเป็นสาขา
	ไทยสยามอยู่แม่น้ำเจ้าพระยา	และปิง วัง ยมนา น่านที
(สร้อย)	
	โขงสาคร	ไทยเข้าครองครองที่ดิน
	สาละวินไทยใหญ่	อยู่เป็นที่
	ไทยสยามอยู่ล่าน้ำคำปี	ต่อลงไปไทยก็มีอยู่เหมือนกัน
(สร้อย)	
	ยูชนชาวไทย	ในแดนทอง
	หมายใจปอง	ผูกรักสมัครมั่น
	ไทยสยามมุ่งจิตคิดสัมพันธ	ผูกไมตรีทั่วกันแหลมทอง
		หลวงวิจิตรวาทการ

เพลงกรุงศรีอยุธยา
(พระเจ้าอู่ทองสร้างเมือง)

(สร้อย)	กรุงศรีอยุธยา ถึงเคยแตกแยกไป เราจะรบศัตรู เราจะกู้เกียรติศรี อยุธยาธานีศรีสยาม บริบูรณ์น้ำและลำคลอง	ราชธานีไทย ก็ไม่สิ้นคนดี คือสุพรรณ อยุธยาไว้เอย เมืองงามธรรมชาติช่วยสนอง ท้าวอู่ทองทรงสร้างให้ชาวไทย
(สร้อย) ครั้นโบราณแพ้วมาเป็นข่าเขา ไล่ศัตรูไปให้แผ่นดินไทย	พระนเรศวรเจ้าทรงกู้ไท้ ศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี
(สร้อย)	หลวงวิจิตรวาทการ

เพลงเมืองกลาง

(สร้อย)	ศึกกลางปรางค์ครุมาอย่า ค่ายกำลังทางน้ำ ไทยยังไม่แน่นอนหนา ศึกกลางปรางนี้ไทยต้องจำ กำลังรบทางน้ำต้องรีบหา เมื่อศัตรูเหี้ยมฮึกศึกมีมา ถึงไทยกล้าหาญสู้สุดกัน	
(สร้อย) เขตกลางทางทะเลยาวไม่น้อย ต้องมีเรือรบคอยเป็นรั้วกัน หากมีเรืออยู่บนฝั่งตั้งประจัน คงตายก่อนไม่ทันได้รบเลย	
(สร้อย) เมื่อนาวีเข้าศึกมาโจมตี ต้องมีเรือออกไปสู้ไม่อยู่เฉย พวกชาวไทยโปรคอย่าได้ไว้ใจเลย เรานี้เคยถูกเจ็บจึงต้องจำ	

หลวงวิจิตรวาทการ

เพลงไทยรวมกำลัง

ไทยรวมกำลังตั้งมั่น
 จะสามารถป้องกันชนแข็ง
 ถึงแม้ว่าศัตรูผู้มีแรง
 มาบุทขแย้งก็จะปลาคไป
 ขอแต่เพียงไทยเราย่ามลาตญาคี
 ร่วมชาติร่วมจิตเป็นข้อใหญ่
 ไทยอย่ามั่งร้ายทำลายไทย
 จงพร้อมใจพร้อมกำลังระวังเมือง
 ให้นานาภาษาเขานิยม
 ชมเกียรติยศ ฟูเฟื่อง
 ช่วยกันบำรุงความรุ่งเรือง
 ให้ชื่อไทยกระเดื่องทั่วโลก
 ช่วยกันเต็มใจไปนตุง
 บำรุงหังชาติ ศาสนา
 ให้อยู่ จนสิ้น กินฟ้า
 วัฒนาเด็กไทยไซโย

พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ ๖